Pregaria.cat

Entrada

El xiprer en plena vida

Anàvem mig perduts després de donar voltes i més voltes fins que vam arribar al Mas Aurós. Al portal hi ha un banc de pedra i en ell assegut un avi. Li preguntem pel camí que porta a l'ermita de la Mare de Déu Bruna, i després de pensar-ho una mica ens diu: el camí puja i baixa per turons i passareu un bosc una mica llarg, a la sortida veureu a dalt d'un cim un xiprer molt gran, aneu pujant i a dalt hi trobareu l'ermita.

Anem pujant i baixant, entrem al bosc de roures forts, i en sortir, com ens ha dit l'avi, veiem lluny allà a dalt un xiprer que apunta cap al cel. Segur que al seu costat hi ha l'ermita. Ben bé triguem encara prop de tres quarts d'hora fins a arribar-hi. El xiprer ens ha guiat tot el camí. Quan baixàvem no el veiem, quan sortíem de les valls i pujàvem el tornàvem a veure. Era el senyal segur de que no ens havíem perdut.

Un arbre impressionant, centenari, segurament el van plantar en els mateixos anys de la construcció de l'ermita. Aquestes ermites antigues acostumaven a tenir un cementiri al costat, i els xiprers estan també en els cementiris, assenyalant al cel. No em vaig poder contenir l'emoció de la grandiositat i la significació del xiprer que em vaig abraçar al seu tronc, sense poder-lo abastar amb els meus braços i li vaig dir: gràcies per guiar-nos.

"Jo els responc i els guio. Sóc com un xiprer en plena vida"
(Del profeta Osees)

El camí és llarg. Ens cal preguntar si anem bé o potser ens hem perdut. Després venen les valls i les baixades, i no veiem cap senyal. A les pujades va apareixent el xiprer. Déu es compara amb aquest arbre que apunta cap amunt, assenyalant el camí de la vida als qui vivim enclotats. Guia del nostre camí. Guia de la nostra vida. Nou per nosaltres que ara ens toca pujar i baixar, però vell i antic: Llum, Signe, Ombra i Fortalesa. Deixem que brollin els nostres millors sentiments i abracem-nos al Xiprer.

Jesús Renau sj.